

ΕΤΟΣ 61ον

15 Δεκεμβρίου 2013

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 50 (3159)

Η ΙΕΡΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, πρὶν ἀπὸ τὸ πάθος τοῦ Σταυροῦ καὶ τὸ Πάσχα τῶν Ἑβραίων (ἡμέρα τῶν ἀζύμων), ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμία του νὰ συμφάγει μὲ τοὺς μαθητές του. Καί μὲ τὴ δική του πρόνοια ἐτοιμάσθηκε δεῖπνο σὲ «ἀνώγειον μέγα ἐστρωμένον». Ἐκεῖ ἔλαβε χώρα ὁ Μυστικὸς Δεῖπνος, ὅπου ὁ Κύριος ἔδωσε τὴν αἰώνια παρακαταθήκη τοῦ Σώματος καὶ Αἵματός του στοὺς Ἀποστόλους. Εἶναι ἡ Καινὴ Διαθήκη, ἡ νέα συμφωνία μεταξύ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, σφραγισμένη μὲ τὸ Αἷμα του. Εἶναι ἡ ἱερὴ παρακαταθήκη πίστεως καὶ λατρείας τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. Τοὺς ἔδωσε τὴν ἐντολή, ὥστε αὐτὴ τὴν παρακαταθήκη νὰ τὴν διαφυλάξουν ἀπαρέγκλιτη σὲ ἀνάμνησή του, γιὰ τὴ σωτηρία ὅλων τῶν ἀνθρώπων μέχρι τὴ συντέλεια τοῦ αἵωνα.

Ἡ φύλαξη τῆς ἱερῆς παρακαταθήκης

Ὁ ἀπ. Παῦλος, πιστὸς στὴν ἐντολή τοῦ Κυρίου, λῆει μὲ παρρησία στὸν μαθητὴ του καὶ ἀπόστολο Τιμόθεο, ὅτι ἡ δύναμη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ ἐγγύηση καὶ ἡ βεβαιότητα γιὰ τὴ διαφύλαξη τῆς ἱερῆς αὐτῆς δωρεᾶς πού ἔλαβε ἀπὸ Ἐκεῖνον: «δυνατὸς ἐστί (ὁ Χριστός) τὴν παρακαταθήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν». Καὶ ἐννοεῖ τὸ μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας, ἀλλὰ καὶ τὴν πίστη, τὴν ὁμολογία, τὴ διδασκαλία τοῦ Εὐαγγελίου μὲ τὴν ὁποία συνδέονται ἄρρηκτα καθὼς καὶ τὴ χάρη πού ἔλαβε ἀπὸ τὸ Πανάγιο Πνεῦμα νὰ εἶναι Ἀπόστολος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ ἀνθρώπου.

Αὐτὴ τὴ βεβαιότητα τὴν στηρίζει στὸ γεγονός ὅτι δὲν ντράπηκε, «οὐκ ἐπαισχύνομαι» γράφει χαρακτηριστικά, ὄχι μόνο νὰ ἀποδεχθεῖ ἀλλὰ καὶ νὰ κηρύττει, νὰ ὁμολογεῖ συνεχῶς τὸν σταυρικὸ θάνατο τοῦ Χριστοῦ. Καὶ αὐτὸ συνιστᾷ στὸν ἀπ. Τιμόθεο, νὰ μὴν αισθάνεται ντροπὴ νὰ ὁμολογεῖ καὶ νὰ προβάλλῃ τὸ μαρτύριον τοῦ Χριστοῦ πᾶν ὅπου ἔστι Σταυρό: «μὴ οὖν ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν». Διότι ἡ θυσία τοῦ Ἰησοῦ στὸν Σταυρό εἶναι πρόξενος τῆς

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (Β΄ Τιμ. α΄ 8 - 18)

Προτροπή για ζήλο και θάρρος

Τέκνον Τιμόθεε, μὴ ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ, τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλήσει ἁγία, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατ' ἰδίαν πρόθεσιν καὶ χάριν, τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰωνίων, φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου, εἰς ὃ ἐτέθη ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν. Δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα λίσσω, ἀλλ' οὐκ ἐπαισχύνομαι· οἶδα γὰρ ὅτι πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι ὅτι δυνατὸς ἐστί τὴν παραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. Ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαινόντων λόγων ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας, ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· τὴν καλὴν παραθήκην φύλαξον διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν. Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὧν ἐστί Φύγελλος καὶ Ἐρμογένης. Δόξη ἔλεος ὁ Κύριος τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ, ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε καὶ τὴν ἄλυσίν μου οὐκ ἐπαισχύνθη, ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ σπουδαιότερον ἐζήτησέ με καὶ εὔρε· δόξη αὐτῷ ὁ Κύριος εὐρεῖν ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διεκόνησε, βέλτιον σὺ γνώσκεις.

σωτηρίας τους καὶ τῆς κλήσεώς τους, «τοῦ σώσαντος ἡμᾶς, καὶ καλέσαντος κλήσει ἁγία». Ἡ θυσία ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ ἔχει θεϊκὴ δύναμη, «κατὰ δύναμιν Θεοῦ», νά καταργεῖ τὴν ἁμαρτία, νά δικαιοῦναι τὸν ἄνθρωπο, νά ἐλκεί τὴν χάρη τοῦ Χριστοῦ καὶ νά τὴ μεταδίδει στοὺς πιστοὺς πού δέν ντρέπονται νά τὴν ὁμολογοῦν. Ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ ἐπιβεβαιώθηκε ἡ παρακαταθήκη τοῦ Ἰησοῦ στοὺς μαθητές του. Ἐκεῖ χύθηκε τὸ τίμιο Αἷμα του, μὲ τὸ ὁποῖο μᾶς ἐξαγόρασε ἀπὸ τὴν κατάρα τοῦ νόμου καὶ τὴ δουλεία τῆς ἁμαρτίας καὶ κατήργησε τὸν θάνατο. Μὲ τὸν Σταυρὸ ἀνοίγει ἡ θύρα τῆς αἰωνιότητος, ὥστε νά ἀποκτήσουμε ζωὴ καὶ ἀφθαρσία.

Ἡ ἱερὴ ὑποχρέωση τῶν πιστῶν

Ἡ θυσία λοιπόν, τοῦ Ἐσταυρωμένου Χριστοῦ εἶναι ἐκείνη πού καθιστᾷ τὴ φύλαξη καὶ μετάδοση τῆς ἱερῆς παρακαταθήκης τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων, ἱερὸ ἀποστολικὸ καθῆκον καὶ διατηρεῖ τὴ γνησιότητα τοῦ ἁπ. Παύλου ὡς Κήρυκα, Ἀποστόλου καὶ Διδασκάλου τῶν Ἐθνῶν. Αὐτὸ τὸ μεγάλο θεολογικὸ ἀξίωμα ἰσχύει γιὰ ὅλους τοὺς Ἀποστόλους, τοὺς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, τοὺς ὁσίου καὶ δικαίους τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ γιὰ καθένα ἀπὸ μᾶς τοὺς χριστιανούς, πού ἀγωνιζόμαστε τὸν καλὸ ἀγῶνα τῆς πίστεως. Εἶναι ἱερὸ καθῆκον ὄλων τῶν πιστῶν χριστιανῶν νά ὁμολογοῦν τὸ σωτήριο ἔργο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, χωρὶς νά ντρέπονται. Διότι εἶναι προαιώνιος ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ θελή-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Τέκνον Τιμόθεε, νὰ μὴ ἐντραπής, λοιπόν, τὴν μαρτυρίαν ὑπὲρ τοῦ Κυρίου μας, οὔτε ἐμέ, τὸν φυλακισμένον του, ἀλλὰ κακοπάθησε καὶ σὺ διὰ τὸ εὐαγγέλιον μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος μᾶς ἔσωσε καὶ μᾶς ἐκάλεσε μὲ κλησίων ἁγίαν, ὄχι ἐπὶ τῆ βάσει τῶν ἔργων μας, ἀλλὰ κατὰ τὴν δικήν του πρόθεσιν καὶ χάριν, ἡ ὁποία ἐδόθηκε σ' ἐμᾶς πρὶν ἀπὸ ὅλους τοὺς αἰῶνας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἐφανερώθηκε δὲ τώρα διὰ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Σωτῆρός μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος κατήργησε τὸν θάνατον, καὶ ἔφερε εἰς τὸ φῶς ζῶν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου, διὰ τὸ ὁποῖον μοῦ ἀνετέθη νὰ εἶμαι κῆρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος τῶν ἐθνικῶν. Αὐτὴ εἶναι ἡ αἰτία ποῦ ὑποφέρω αὐτὰ τὰ παθήματα, ἀλλὰ δὲν ἐντρέπομαι, διότι ξέρω ἐκεῖνον εἰς τὸν ὁποῖον ἔχω πιστέψει καὶ εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι εἶναι δυνατὸς νὰ φυλάξῃ αὐτὸ ποῦ τοῦ ἐμπιστεύθηκα, ἕως ἐκείνην τὴν Ἡμέραν. Ἔχε ὡς ὑπόδειγμα ὑγιῶν διδασκαλιῶν ἐκεῖνα ποῦ ἄκουσες ἀπὸ ἐμέ διὰ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην ποῦ ἔχομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Φύλαξε διὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, ποῦ κατοικεῖ μέσα μας, τὸ καλὸν ποῦ σοῦ ἔχει ἐμπιστευθῆ ὁ Θεός. Γνωρίζεις ὅτι ὅλοι ποῦ ἦσαν εἰς τὴν Ἀσίαν, μὲ ἄφησαν, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι ὁ Φύγελλος καὶ ὁ Ἐρμογένης. Εἶθε ὁ Κύριος νὰ δώσῃ ἔλεος εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ Ὀνησιφόρου, διότι συχνὰ μὲ ἀνακούφισε καὶ δὲν ἐντράπηκε τὴν ἄλυσίδα μου, ἀλλ' ὅταν ἦλθε εἰς τὴν Ρώμην μὲ ἀναζήτησε μὲ ζῆλον καὶ μὲ εὐρήκε — εἶθε ὁ Κύριος νὰ τὸν ἀξιώσῃ νὰ βρῆ ἔλεος ἀπὸ τὸν Κύριον κατ' ἐκείνην τὴν Ἡμέραν — καὶ πόσας ὑπηρεσίας προσέφερε εἰς τὴν Ἐφεσον, γνωρίζεις σὺ καλύτερα.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ματος νὰ σωθεῖ ὁ κόσμος, ὅπως ἴσχει ὁ Ἀπόστολος, «κατ' ἰδίαν πρόθεσιν καὶ χάριν», μὲ τὴν ἴδια Του τὴν παρουσία στή γῆ. Συνεπῶς, «διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ» καὶ μὲ τὴ Σταύρωση καὶ Ἀνάστασή του ἔδωσε ζωὴ καὶ ἀφθαρσία στο γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ Μ. Ἀθανάσιος ἐρμηνεύοντας τὴν ἐν Χριστῷ σωτηρία μᾶς ἴσχει: «Ἐπειδὴ ὁ Κύριος Ἰησοῦς εἶναι ὁ πρό τῶν αἰῶνων ὑπάρχων Θεός, διὰ τοῦ ὁποίου καὶ ὁ Θεός Πατὴρ δημιούργησε τοὺς αἰῶνες, δὲν ἔπρεπε νὰ θεμελιωθεῖ ἡ ζωὴ μας σὲ κανέναν ἄλλον, παρά μόνο σ' Αὐτόν, ὥστε νὰ κληρονομήσουμε καὶ μεῖς (μὲ βεβαιότητα) τὴν αἰώνια ζωὴ». Ἡ καύχησή μας στὸν Σταυρὸ τοῦ Κυρίου εἶναι ἱερὴ παρακαταθήκη καὶ ἀποδεικνύει τὴ γνησιότητα τῆς πίστεώς μας, ὅτι δηλ. ἡ πίστη μας εἶναι ἀποστολική. Βεβαιώνει ὅτι κρατᾶμε τὴν ἱερὴ παρακαταθήκη τῆς πίστεως αὐτῆς καὶ ἡλιθίας στο πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, μέχρι νὰ ἀποδώσουμε τὴν ὁμολογία μας ἐνώπιόν του τὴν ἡμέρα τῆς κρίσεως. Κανένας δισταγμὸς καὶ ντροπὴ δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἀποπροσανατολίζει, ὥστε νὰ χάσουμε τὴν παρακαταθήκη τῆς χάριτος ποῦ μᾶς δώρισε ὁ Χριστὸς μὲ τὴ σταυρική του θυσία. Μὲ τὴν

15 Δεκεμβρίου 2013: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΛΟΥΚΑ

«Τῶν ἁγίων προπατόρων». Ἐλευθερίου ἱερομάρτυρος καί τῆς μπρός αὐτοῦ Ἀνθίας (β΄ αἰ.).

Ἦχος: πλ. δ΄ – Ἐωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστολος: Β΄ Τιμ. α΄ 8-18 –

Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιδ΄ 16 - 24, Ματθ. κβ΄ 14.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 22 Δεκεμβρίου, Πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια΄ 9 - 10, 32 - 40 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. α΄ 1-25.

συνεχὴ παρουσία μας μέσα στὴ λατρευτικὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, διατηροῦμε «ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» ἀνεπαφῆ καὶ ἀκέραιη τὴν ὀρθόδοξη παρακαταθήκη πού μᾶς ἐνεχείρισε, μᾶς ἐμπιστεύθηκε ὁ Κύριος. Εἴτε ὡς ἱερεῖς, εἴτε ὡς ἀπλοὶ πιστοὶ θὰ ἀποδώσουμε ἀπὸ κοινοῦ λόγῳ, γιὰ τὸν ἀγῶνα πού καταβάλαμε, ὥστε νὰ τὴ διατηρήσουμε ἀλώβητη, ζωντανή. Καὶ ὁ ἀγωνοθέτης Ἰησοῦς θὰ μᾶς δώσει οὐράνια ἀμοιβὴ γιὰ τὴ φιλοτιμία μας αὐτή. Ἡ ἀμοιβὴ μας θὰ εἶναι νὰ γίνουμε αἰώνιοι κοινωνοὶ τῆς δόξας του.

Ἄρχιμ. Χ. Ν.

ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΚΑΙ ΕΠΕΤΗΡΙΔΑ 2014

Οἱ ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας διαθέτουν καὶ φέτος πλήρη σειρὰ ἐκκλησιαστικῶν Ἡμερολογίων τοῦ ἔτους 2014.

Τὰ **ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ** περιέχουν τίς εἰδικές τυπικές διατάξεις τοῦ μηνολογίου 2014 καὶ τὴν κανονικὴ ὀργάνωση τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας.

Ὁ **ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ** περιέχει τὸ ἑορτολόγιο τοῦ ἔτους καὶ μηνύματα γιὰ τὴν ἑορτὴ κάθε ἡμέρας.

Τὸ **ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΟ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ** (σχήμα 18Χ26), πέραν ἀπὸ τὸ ἑορτολόγιο, περιέχει τὴ δυνατότητα καταγραφῆς καὶ προγραμματισμοῦ τῶν ἐβδομαδιαίων ὑποχρεώσεων τοῦ κατόχου του.

Ἡ **ΕΠΕΤΗΡΙΔΑ** (ἡμερολόγιο τσέπης) περιέχει συνοπτικὸ καὶ ἀναλυτικὸ ἑορτολόγιο τοῦ 2014, σημειωματάριο, τηλεφωνικὴ ἀτζέντα, τίς περιόδους νηστείας καὶ χρήσιμες ἐκκλησιαστικὲς πληροφορίες. Ἀφιερωμένη στὶς Ἀγγελικὲς Δυνάμεις.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

..«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
